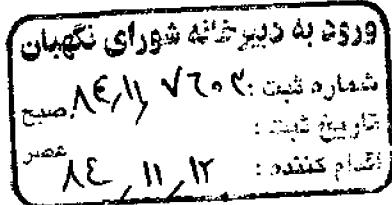

شماره
تاریخ
پیوست

برگزاری

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقنامه اقتصادی تکمیلی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری
بولیواری ونزوئلا که از سوی دولت به شماره ۱۳۸۴/۶/۱۵ مورخ ۲۳۶۵۶/۳۵۰۹۱ به مجلس
شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۹ مجلس عیناً به
تصویب رسید، دراجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

صادر

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
و فریض

شماره
۴۷۷/۲۱۳۲۹۷
تاریخ
۱۳۸۴/۱۷/۲۲
پیش

برگزاری

لایحه موافقنامه اقتصادی تکمیلی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا

ماده واحده - موافقنامه اقتصادی تکمیلی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه اقتصادی تکمیلی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا که از این پس «طرفهای متعاهد» خوانده می شوند، با درنظر گرفتن اهمیت پیوندهای موجود بین طرفهای متعاهد و ارزش های مشترک آنها، با تمایل به توسعه و استحکام روابط دوستانه، به ویژه در زمینه های

بیانی

تکمیل روابط اقتصادی بین طرفهای متعاهدو ارتقاء حیطه تجارت متقابل، با بیان هدف خود برای همکاری به منظور دستیابی به روشها و راههایی جهت تقویت این فرآیند، با آگاهی از اهمیت این موافقتنامه براساس همکاری و گفت‌وگو به منظور دستیابی به امنیت و ثبات پایدار در روابط دوجانبه، با عنایت به عزم راسخ خود برای گسترش تعامل بین اقتصادهای همدیگر و نیز با اقتصاد جهانی، با توجه به تجربه به دست آمده از همکاری بین طرفهای متعاهد این موافقتنامه و همچنین بین آنان و طرفهای تجاری عمدۀ آنان، با ابراز آمادگی خود جهت بر عهده گرفتن فعالیت‌هایی به منظور ترغیب توسعه هماهنگ تجارت و سرمایه‌گذاری خود و همچنین گسترش و تنوع بخشیدن به همکاری‌های متقابل در زمینه‌های منافع مشترک و به این ترتیب ایجاد ساختار و فضای مساعد مبتنی بر برابری، عدم تبعیض و توازن بین حقوق و تعهدات، با امعان نظر به اهمیت مبادلات تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا، موافقتنامه زیر را (که از این پس «موافقتنامه» نامیده می‌شود) امضاء نموده‌اند.

فصل اول - اصول موافقتنامه تکمیلی اقتصادی

ماده ۱ - اهداف

۱- اهداف این موافقتنامه به قرار زیر است:

الف - ایجاد چارچوب حقوقی و سازمانی به منظور دستیابی به تکمیل روابط اقتصادی که به بسط و متنوع ساختن تجارت متقابل کالایی در شرایط رقابت منصفانه بین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فرمان

بررسی

شماره

۴۷۷/۲۱۳۱۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۱۱/۱۲

پیوست

طرفهای متعاهد کمک نماید.

- ب - حذف تدریجی موانع تجاری، تعرفه‌ها و محدودیت‌های غیرتعرفه‌ای که در تجارت متقابل اثرگذار است و تسهیل مبادلات کالایی بین طرفهای متعاهد.
 - ج - افزایش و ارتقاء روابط اقتصادی و بالا بردن استاندارد زندگی مردم هر دو کشور.
 - د - ترغیب تکمیل روابط اقتصادی بین طرفها.
 - ه - احترام به مقررات قانونی طرفها و اصول و مقررات بین‌المللی و تعهدات ناشی از موافقنامه‌های منطقه‌ای و چندجانبه‌ای که هر یک از طرفها در آنها عضویت دارند.
 - و - توسعه تجارت بین طرفهای متعاهد.
- ۲ - مفاد این موافقنامه و همچنین اصلاحیه‌هایی که از سوی طرفهای متعاهد در آن انجام می‌شود، با درنظر گرفتن اهداف مندرج در این ماده تفسیر خواهد گردید.

ماده ۲ - تعاریف

از لحاظ این موافقنامه:

- ۱ - «طرفهای متعاهد» به کشورهای عضو این موافقنامه اطلاق می‌شود.
- ۲ - «تعرفه» به حقوق گمرکی مندرج در جداول ملی طرفهای متعاهد ازجمله سود بازرگانی اعمال شده به وسیله جمهوری اسلامی ایران، اطلاق می‌شود.
- ۳ - «شبیه تعرفه» به عوارض و کارمزدهای مرزی، غیراز تعرفه‌ها، که بر معاملات تجارت خارجی وضع می‌شود و فقط از واردات و صول می‌شود و اثر مشابه تعرفه دارد، اطلاق می‌شود. هزینه‌هایی که در ازاء ارائه بعضی خدمات خاص از واردات دریافت می‌گردد به عنوان تدبیر شبیه تعرفه‌ای تلقی نمی‌شوند.
- ۴ - «موانع غیرتعرفه‌ای» به هرگونه تدبیر، مقررات یا اقدامات، غیراز تعرفه‌ها و شبیه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بررسی

شماره

۴۷۷/۲۱۳۱۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۰۷/۲۲

پیوست

تعزیه‌ها، از جمله محدودیتها و ممنوعیتهای مقداری که اثر آنها محدود ساختن واردات یا ایجاد اختلال قابل ملاحظه در تجارت طرفهای متعاهد می‌باشد، اطلاق می‌شود.

۵ - «محصولات» به کلیه محصولات از جمله محصولات صنعتی در اشکال اولیه، نیمه‌فرآوری شده و فرآوری شده آنها اطلاق می‌شود.

۶ - «قواعد مبدأ» به مقررات فنی مندرج در پیوست (پ) این موافقنامه که به‌منظور شناسایی کالاهایی که مبدأ یا محل تولید آنها قلمرو یکی از طرفهای متعاهد است، اطلاق می‌شود.

۷ - «کارگروه» به کارگروه موضوع ماده (۱۵) اطلاق می‌شود.

۸ - «صادرات مجدد» به صادرات کالاهایی اطلاق می‌شود که مبدأ آنها قلمرو گمرکی یکی از طرفهای متعاهد است که به وسیله طرف متعاهد دیگر با هدف صدور آنها به یک کشور ثالث صورت می‌گیرد.

۹ - «گذر» به حرکت کالا تحت نظارت مقامات گمرکی از یک گمرک خروجی به گمرکی دیگر به‌منظور ادامه مسیر به سوی مقصد نهایی اطلاق می‌شود.

۱۰ - «لطمہ جدی» به صدمه قابل ملاحظه نسبت به تولیدکنندگان داخلی محصولات نظری یا مشابه که براثر افزایش قابل ملاحظه واردات ناشی از کاهش تعریف به وجود می‌آید و به نحوی است که در کوتاه مدت به درآمدها، تولید یا اشتغال در حد قابل توجهی زیان وارد می‌کند، اطلاق می‌شود. در بررسی اثرات لطمہ جدی در صنعت داخلی مورد نظر، سایر عوامل و شاخص‌های اقتصادی اثرگذار در وضعیت صنعت داخلی آن محصول نیز مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

۱۱ - «خطر لطمہ جدی» به وضعیتی اطلاق می‌شود که در آن افزایش قابل ملاحظه واردات ترجیحی به نحوی است که ممکن است سبب لطمہ جدی به محصولات داخلی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بیتالی

شماره

۴۷۷/۲۲۳۲۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۱۱/۱۲

پیوست

گردد و چنین لطمه‌ای هرچند که هنوز به وجود نیامده لکن بهوضوح در شرف وقوع است.
تشخیص خطر لطمہ جدی بایستی مبتنی بر حقایق و نه صرفاً براساس ادعا، حدس و گمان و
یا احتمال بعيد و فرضی باشد.

۱۳ - «قیمت شکنی» به وارد کردن محصولی به جریان تجارت طرف متعاهد دیگر به
قیمتی که در جریان معمولی تجارت از ارزش متعارف محصول مشابه که در کشور
صادرکننده جهت مصرف در نظر گرفته شده، یا در صورت نبودن چنین قیمت داخلی، از
بالاترین قیمت محصول مشابه به هنگام صدور به یک کشور ثالث در جریان معمولی
تجارت و یا از هزینه تولید محصول در کشور مبدأ به علاوه مبلغ معقولی به عنوان هزینه
فروش و سود، کمتر باشد، اطلاق می‌شود.

۱۴ - «تدابیر حفاظتی» به تدبیر استثنایی و موقتی به منظور جلوگیری از افزایش
واردات اطلاق می‌شود که زمانی اعمال می‌گردد که این‌گونه واردات در چنان شرایطی یا
در چنان مقادیری وارد می‌شود که ممکن است سبب بروز لطمہ جدی به تولید داخلی
کالاهای مشابه یا مستقیماً رقابتی گردیده یا خطر لطمہ جدی را به وجود آورد.

۱۵ - «تدابیر خاص» به تدبیر اعمال شده توسط یکی از طرفهای متعاهد در زمانی که
واردات یک محصول کشاورزی که مبدأ آن در قلمرو طرف متعاهد دیگر مشمول جدول و
روشهای کاهش تعریفه، موجب لطمہ یا پیدایش خطر چنین لطمه‌ای به تولید داخلی طرف
متعاهد واردکننده گردد، اطلاق می‌شود.

ماده ۳ - حیطه و شمول موافقنامه

این موافقنامه و کلیه مقررات آن نسبت به تجارت بین طرفهای متعاهد و کلیه
کالاهایی که مبدأ آنها قلمرو طرفهای متعاهد است بارعایت قواعد مبداء مندرج در پیوست

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بررسی

شماره

۴۷۷/۲۱۳۱۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۱۱/۱۲

پیوست

(پ) این موافقنامه، اعمال خواهد گردید.

ماده ۴ - تجارت کالایی

۱ - طرفهای متعاهد موافقت می نمایند نسبت به کاهش و یا حذف تعرفههای تجارت

کالاهایی که مبدأ آنها قلمرو طرفهای متعاهد است طبق مقررات مندرج در پیوستهای

(الف)، (ب) و (پ) که جزو لاینک این موافقنامه می باشند، اقدام کنند.

۲ - طرفهای متعاهد موافقت می نمایند نسبت به کاهش تعرفههای درحال اجرا

ازجمله عوارض ناشی از سود بازرگانی که به وسیله جمهوری اسلامی ایران درمورد

کالاهای دارای مبدأ جمهوری بولیواری و نزوئلا اعمال می شود و بالعکس، اقدام کنند.

کاهش تعرفه ظرف مدت حداقل ده سال از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقنامه صورت

خواهد پذیرفت. کاهش یادشده طبق روش و جدول مندرج در «برنامه کاهش تعرفه» که در

پیوستهای (الف) و (ب) آمده است، انجام خواهد شد.

۳ - در هر صورت پیوست (ث) شامل یک فهرست منفی است و محصولاتی را

مشخص می کند که مشمول «جدول برنامه کاهش تعرفه» مندرج در پیوستهای (الف) و (ب)

نمی شوند. این گونه محصولات با حروف اختصاری «EXCL» شناسایی خواهند شد. تعداد

محصولاتی که در پیوست (ث) درج می شوند ازدوازه و نیم درصد (۵/۱۲٪) کل عنوانین

(رقمی) کتاب تعرفههای گمرکی هر یک از طرفهای متعاهد تجاوز خواهد نمود.

جمهوری بولیواری و نزوئلا محصولات مندرج در «دامنه قیمت نظام آند» را نیز ضمن سایر

اقلام در این فهرست منظور خواهد نمود.

عدم کاهش تعرفه محصولات مندرج در فهرستهای (الف) و (ب) براساس «جدول

برنامه کاهش تعرفه» مورد توافق، از سوی یکی از طرفهای متعاهد، به طرف دیگر این حق را

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بیانی

شماره

۴۷۷/۲۲۳۱۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۱۱/۱۲

پیت

می‌دهد که کاهش تعریف واردات سایر محصولات مندرج در پیوستهای مذکور را به حال تعیق درآورد.

۴- نحوه کاهش تعریف‌ها و جدول آن در پیوستهای (الف) و (ب) آمده است و میزان کاهش در هر سال را از زمان لازم‌اجراء شدن این موافقتنامه نشان می‌دهد.

۵- طرفهای متعاهد از وضع محدودیتهای شبه تعریف‌ای جدید در مورد تجارت متقابل اجتناب خواهند کرد. هرگونه تدبیر و سازوکارهایی که سبب جلوگیری از واردات یا صادرات هر یک از طرفهای متعاهد گردد یا در آنها ایجاد اختلال نماید، به عنوان «محدودیت» تلقی شده و تفسیر خواهد شد، مگر در مواردی که این‌گونه تدبیر برای عضویت هر یک از طرفهای متعاهد در موافقتنامه‌های بین‌المللی یا چندجانبه، به غیر از این موافقتنامه، اتخاذ شده باشد.

۶- طرفهای متعاهد موافقت می‌نمایند که از زمان لازم‌اجراء شدن این موافقتنامه هیچ‌گونه انزواشی در تعریف‌های جاری خود ندهند. هرگونه ارافق یا امتیازی که به صورت کاهش تعرفه نسبت به محصولات یک کشور ثالث منظور شود، بلاfacile و بدون هیچ‌گونه قید و شرطی در مورد محصولات مشابه با مبدأ قلمرو طرف متعاهد دیگر نیز اعمال خواهد شد، لیکن امتیازاتی که به وسیله هر یک از طرفهای متعاهد در جارچوب منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، اتحادیه اقتصادی یا هرگونه موافقتنامه همگرانی، داده شده یا در آینده داده می‌شود، از شمول این بند خارج خواهد بود.

۷- به منظور حصول اطمینان از این‌که قوانین و مقررات داخلی و تمامی سایر تدبیر و تشریفاتی که در مورد واردات از قلمرو طرف متعاهد دیگر اعمال می‌شود، به نحوی اجرا نگردد که سبب حمایت از تولیدات داخلی شود، طرفهای متعاهد ضمن رعایت سایر مقررات این موافقتنامه، باید ترتیبی اتخاذ کنند که نحوه رفتار نسبت به محصولاتی که مبدأ

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فرمان

برتال

شماره

تاریخ

پیوست

آنها قلمرو طرف متعاهد دیگر است نامساعدتر از رفتاری نباشد که نسبت به محصولات مشابه داخلی اعمال می‌گردد، محصولات صادر شده به قلمرو طرفهای متعاهد نمی‌تواند بیش از میزان مالیات مستقیم یا غیرمستقیم متعلقه به آنها، از بازپرداخت مالیات داخلی بهره‌مند گردد.

۸- مبنای کاهش و حذف تعریف در مورد هر محصول، نرخ‌های واقعی اعمال شده در کشور طرفهای متعاهد در روز به اجرا درآمدن این موافقتنامه خواهد بود.

۹- دو طرف متعاهد برای تنظیم فهرست محصولات مندرج در پیوست‌های (الف)، (ب)، (پ)، (ت) و (ث) از نمانکلاتور نظام هماهنگ سازمان جهانی گمرک به عنوان نمانکلاتور مرجع استفاده خواهند نمود.

ماده ۵ - شفافیت

طرفهای متعاهد خود را نسبت به تأمین شفافیت در رویه‌ها و روابط فی‌مابین از طریق انتشار رسمی، متعهد می‌دانند. آنان همچنین هرگونه تدبیر جدیدی را که ممکن است در کارکرد این موافقتنامه اثرگذار باشد به اطلاع یکدیگر خواهند رساند.

طرفهای متعاهد اطلاعات لازم را در مورد امور گمرکی، آمار بازارگانی و همچنین تغییرات انجام شده در تعرفه‌های گمرکی در قلمرو هر طرف متعاهد، به صورت ادواری ارائه خواهند کرد.

ماده ۶ - استثنایات

علی‌رغم مقررات این موافقتنامه، طرفهای متعاهد حق دارند به منظور حفظ منافع اساسی خود و همچنین ایفای تعهدات ناشی از اصول موافقتنامه‌های بین‌المللی که هر یک از

شماره

۴۷۷/۲۱۳۱۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۱۱/۲۳

پیوست

بیانی

آنها امضاء نموده‌اند، تدبیری را که مقتضی می‌دانند در ارتباط با موارد زیر، اتخاذ نمایند:

- هرگونه اطلاعاتی که مصالح مربوط به امنیت ملی را تحت تأثیر قرار دهد؛
- تجاری نمودن تسلیحات، مهمات و تجهیزات نظامی؛
- تحقیقات و تولیدات مربوط به نیازهای دفاع ملی؛
- صیانت از اخلاق و نظم عمومی؛
- حمایت از مالکیت معنوی و صنعتی؛
- صیانت از امنیت بهداشتی انسانی، حیوانی و گیاهی؛
- حمایت از منابع طبیعی پایان‌پذیر و ذخایر ژنتیکی؛
- صیانت از گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستانشناسی؛
- محدودیت در صادرات محصولاتی که قیمت آنها پائین‌تر از قیمت جهانی می‌باشد.

ماده ۷ - قواعد مبدأ

طرفهای متعاهد قواعد مبدأ مندرج در پیوست (پ) این موافقتنامه را در مورد واردات دارای مبدأ هر طرف که در «برنامه روش و جدول کاوش تعریف» مندرج در پیوستهای (الف) و (ب) این موافقتنامه آمده است، به مورد اجرا خواهند گذاشت.

ماده ۸ - اقدامات حفاظتی

طرفهای متعاهد تدبیر حفاظتی در مورد واردات مشمول «برنامه کاوش تعریف» مندرج در این موافقتنامه را به صورت استثنائی اتخاذ و اعمال خواهند کرد. هنگامی که تدبیر موضوع این ماده باید به اجراء گذاشته شود طرفهای متعاهد براساس مقررات قانونی داخلی خود عمل خواهند نمود. تدبیر حفاظتی بایستی با قواعد چندجانبه راجع به این موضوع که

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فرمان

بیانی

شماره

۴۷۷/۲۱۳۱۹۷

تاریخ

۱۳۸۴/۱۱/۲۲

پیوست

به طور کلی پذیرفته‌اند، سازگار باشد.

از لحاظ مفاد این ماده، یک طرف متعاهد در صورتی می‌تواند اقدامات حفاظتی را نسبت به واردات هر کالای مشمول «برنامه کاهش تعریفه» مندرج در این موافقتنامه اعمال نماید که طرف مذکور از طریق انجام تحقیق، تشخیص داده باشد که در کاهش تعریفه به نحو مذکور در این موافقتنامه سبب افزایش واردات یک محصول خاص به مقداری گردیده که در تولید ملی محصولات مشابه یا مستقیماً رقابتی اثر گذاشته یا موجب لطمہ جدی یا خطر بروز چنین لطمہ‌ای به تولیدات ملی طرف متعاهد دیگر گردیده است.

ماده ۹ - اقدامات ضد قیمت‌شکنی و جبرانی

طرفهای متعاهد در مورد اعمال تدابیر ضد قیمت‌شکنی و جبرانی براساس مقررات قانونی داخلی خود عمل خواهند کرد و این تدابیر بایستی با قواعد چندجانبه که عموماً پذیرفته شده سازگار باشد.

ماده ۱۰ - اقدامات خاص

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا در زمینه تجارت متقابل خود از «نظام تدابیر خاص» مندرج در پیوست (ت) برای محصولات قید شده در همان پیوست و براساس قواعد چندجانبه راجع به این موضوع که به طور کلی پذیرفته شده‌اند، استفاده خواهند کرد.

ماده ۱۱ - مشکلات توازن پرداختها

۱ - علی‌رغم مقررات این موافقتنامه، هر یک از طرفهای متعاهد در صورت

شماره
۴۷۷/۲۲۳۱۹۷
تاریخ
۱۳۸۴/۱۱/۱۲
پیوست

بیانی

روبرو شدن با مشکلات جدی تراز پرداختها یا وجود خطر چنین مشکلاتی می‌تواند نسبت به اتخاذ تدبیر محدود کننده در مورد انتقال پرداختها به معاملات حساب جاری خود در چارچوب این موافقتنامه با رعایت شرایط و رویه‌های مندرج در این ماده اقدام نماید.

۲- هر یک از طرفهای متعاهد که قصد اعمال این‌گونه تدبیر را دارد با طرف متعاهد دیگر مشاوره خواهد نمود تا ساز و کار متقابلاً قابل قبولی برای رویارویی چنین وضعیتی اندیشیده شود. چنانچه در مواردی انجام مشاوره قبلی امکان‌پذیر نباشد، این کار بلافاصله پس از اتخاذ تدبیر لازم انجام خواهد گرفت. در جریان مشاوره، طرفهای متعاهد به تمامی راه حل‌های دیگر برای مقابله با وضعیت مذکور نیز توجه وافی معطوف خواهند داشت.

۳- چنانچه طرفهای متعاهد نتوانند طرف مدت سه ماه از آغاز مشاوره به توافق رضایت‌بخش دو جانبه برسند، طرف متعاهدی که دچار مشکلات جدی تراز پرداختها شده است، می‌تواند تدبیر مورد نظر را اعمال نموده یا ادامه دهد مشروط بر این که این‌گونه تدبیر:

الف - صدمه غیر لزوم به منافع بازرگانی، اقتصادی و مالی طرف متعاهد دیگر وارد نکند.

ب - بیش از آن حدی که برای مقابله با مشکلات تراز پرداختها یا خطر بروز آن ضرورت دارد، سنگین نباشد.

۴- چنانچه با قیمانده امتیازات مبادله شده به طور قابل ملاحظه‌ای تحت تأثیر تدبیر اتخاذ شده به موجب مفاد این ماده از سوی یکی از طرفهای متعاهد قرار گیرد، طرف متعاهد دیگر این حق را دارد که از تعهداتی که به موجب این موافقتنامه در مورد تجارت اساساً معادل، به عهده گرفته تازمانی که این‌گونه تدبیر محدود کننده به قوت خود باقی است، عدول نماید.

بیانی

ماده ۱۲ - انتقال پرداختها

طرفهای متعاهد به جز در مواردی که بر اساس حقوق و تعهدات آنها در ارتباط با صندوق بین‌المللی پول یا طبق مفاد این موافقتنامه به گونه دیگری مقرر شده، موجباتی فراهم خواهند ساخت که پرداختهای مربوط به معاملات حساب جاری آنان در چارچوب این موافقتنامه ضمن رعایت شرایط و الزامات ناشی از قوانین و مقررات داخلی حاکم در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد به ارزهای قابل تبدیل و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آنها انتقال یابد.

ماده ۱۳ - استانداردها و مقررات فنی مربوط به شیوه و رویه‌های تولید

طرفهای متعاهد باید تضمین کنند که استانداردها و مقررات فنی به منظور ایجاد مانع در راه تجارت متقابل و حمایت از صنعت داخلی تدوین، اتخاذ یا اجراء نشود، لذا طرفهای متعاهد در این مورد به شرح زیر توافق می‌کنند:

الف - اطمینان از اجرای تدابیر واحد بهداشتی و بهداشت گیاهی به منظور حفظ ایمنی زندگی و سلامت انسان، حیوان و گیاه به علاوه این تدابیر بایستی مبتنی بر تحقیقات علمی تأیید شده با شواهد کلینیکی بوده و به در دسترس بودن اطلاعات علمی روز و شرایط منطقه‌ای نیز توجه شود.

ب - توجه به اینکه اجرای این گونه تدابیر بایستی محدود به رسیدن به اهداف مشروع بازرگانی و نیز جلوگیری از بروز خطر نسبت به مردم، حیوانات و حفظ نباتات باشد. این تدابیر شامل موارد موضوع ماده (۶) می‌باشد. در بررسی و ارزیابی این خطرات عوامل ذی ربط از جمله اطلاعات فنی موجود، فناوری مورد استفاده و آزمایش نهایی محصولات، مدنظر قرار خواهد گرفت.

بیانی

ماده ۱۴ - حقوق گمرکی و ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های مقداری صادرات و عوارضی که اثر معادل دارند

- ۱ - کلیه حقوق گمرکی و ممنوعیتها و محدودیتهای مقداری صادرات و هرگونه عوارض و تدبیری که اثر معادل دارد، با لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، بین طرفهای متعاهد از میان برداشته شود.
- ۲ - هیچ‌گونه حقوق گمرکی جدید، یا ممنوعیت و محدودیت مقداری صادرات یا سایر عوارض و تدبیری که اثر معادل دارند نسبت به تجارت بین طرفهای متعاهد وضع نخواهد شد.

فصل دوم - مقررات اساسی، عمومی و پایانی

ماده ۱۵ - کارگروه مشترک

- ۱ - کارگروه مشترکی مرکب از مقامات عالی رتبه طرفهای متعاهد تشکیل می‌شود. کارگروه در بدینظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه تشکیل جلسه خواهد داد و از آن پس جلسات کارگروه حداقل سالی یک بار تشکیل می‌شود تا پیشرفت‌های حاصله در اجرای این موافقتنامه را بررسی و تلاش نماید که منافع گسترش تجارت که از این موافقتنامه حاصل می‌شود به صورت عادلانه‌ای عاید طرفهای متعاهد گردد. جلسات کارگروه حتی‌المقدور همزمان با جلسات کمیسیون مشترک اقتصادی ایران - ونزوئلا برگزار خواهد گردید.
- ۲ - کارگروه می‌تواند در صورت لزوم نسبت به تشکیل کارگروه‌های فرعی با

بیانی

شماره
تاریخ
پیوست

گروههای کاری در زمینه‌های خاص اقدام کند.

۳- کار گروه فرصت‌های کافی را جهت مشورت درمورد موضوعاتی که در ارتباط با اجرای این موافقنامه توسط طرفهای متعاهد مطرح می‌شود فراهم خواهد نمود.

۴- رایزنی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا در ارتباط با ارزیابی و بهبود عملکرد این موافقنامه در چارچوب کمیسیون مشترک صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۶ - رایزنی‌ها

۱- هر یک از طرفهای متعاهد رایزنی درباره مسائل و موضوعات مربوط به عملکرد و اجرای این موافقنامه را با علاقمندی مورد توجه قرار داده و فرصت واقعی برای طرح موضوعات به وسیله طرف متعاهد دیگر را فراهم خواهد ساخت.

۲- چنانچه رایزنی‌های مذکور در بند (۱) فوق درباره موضوعات مورد نظر به راه حل رضایت‌بخشی نیانجامد، کار گروه مشترک بنابراین درخواست یکی از طرفهای متعاهد به منظور رسیدگی به موضوع تشکیل جلسه خواهد داد.

ماده ۱۷ - حل اختلافات

۱- کلیه اختلافات بین طرفهای متعاهد که ممکن است از تفسیر یا اجرای این موافقنامه ناشی شود، در مرحله اول به طور دوستانه از طریق رایزنی حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم حصول توافق، هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند طرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعای توسط یک طرف به طرف دیگر موضوع را ضمن ارسال یادداشتی به طرف دیگر به هیأت داوری سه نفره متشکل از دو داور منصوب از سوی طرفهای متعاهد و یک سردار

بیان

ارجاع نماید.

۲- در مواردی که اختلاف به هیأت داوری ارجاع می‌شود هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از دریافت اطلاعیه، داوری را منصوب خواهند نمود و داورانی که به این ترتیب به وسیله طرفهای متعاهد منصوب می‌شوند، ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب آخرين داور، سرداور را انتخاب خواهند کرد. در صورتی که یکی از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را منصوب نماید یا داوران منصوب شده در مهلت مقرر راجع به انتصاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری درخواست نماید که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید.

۳- در هر حال، سرداور بایستی از اتباع کشوری باشد که در زمان انتصاب با هر دو طرف متعاهد روابط سیاسی دارد.

۴- در مواردی که قرار باشد سرداور به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب به وسیله معاون رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور مذکور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، این انتصاب به وسیله عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد، انجام خواهد شد.

۵- هیأت داوری بادر نظر گرفتن ترتیبات مورد توافق بین طرفهای متعاهد، آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود، مگر این که طرفهای متعاهد به نحو دیگری تصمیم گرفته باشند. هر یک از طرفهای متعاهد هزینه‌های مربوط به داور خود و حضور در رسیدگی‌های هیأت داوری را متقبل خواهد شد. هزینه‌های مربوط به سرداور و سایر هزینه‌های داوری،

بیانی

بالمناسفه از سوی طرفهای متعاهد تأمین خواهد شد، مگر اینکه هیأت داوری به نحو دیگری تصمیم گرفته باشد.

۶- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاهد لازم الاتّابع می‌باشد.

ماده ۱۸- فسخ موافقتنامه

این موافقتنامه از لحاظ مدت نامحدود است و اجرای آن تداوم خواهد داشت، مگر در صورتی که هر دو طرف ضمن توافق متقابل و به صورت مکتوب فسخ آن را از طریق مجازی دیپلماتیک خواستار شوند یا یکی از طرفها با اختصار قبلی شش ماهه به صورت کتبی قصد خود دایر بر فسخ موافقتنامه را اعلام دارد.

ماده ۱۹- اصلاحیه‌ها

این موافقتنامه را می‌توان با توافق طرفهای متعاهد اصلاح نمود و یا بسط داد. پیشنهادهای بسط یا اصلاح مزبور باید به کارگروه مشترک تسلیم و پس از پذیرش کارگروه براساس رویه‌های قانونی جاری هر یک از طرفهای متعاهد به تصویب برسد. این قبیل اصلاحیه‌ها یا بسطها از زمان اعلام تأیید آنها از طریق مبادله یادداشت دیپلماتیک به مورد اجرا در می‌آید جزء لاینک موافقتنامه محسوب می‌شود.

ماده ۲۰- پیوست‌هایی که باید نهایی شود

پیوست (الف) و (ب) شامل جداول و روش‌های کاهش تعریفه از سوی جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بولیواری ونزوئلا، پیوست (پ) شامل قواعد مبدأ پیوست (ت) شامل اقدامات خاص حفاظتی به موجب این موافقتنامه و پیوست (ث) شامل محصولاتی که

بررسی

خارج از شمول «برنامه روش و جدول کاوش تعریفه» قرار دارد، همگی ظرف نود روز از تاریخ امضای این موافقتنامه تکمیل و نهایی خواهند شد. این مدت قابل تمدید است لیکن مدت تمدید شده باید از یکصد و پنجاه روز تعاظز نماید. کلیه پیوست‌ها پس از اینکه دو طرف متعاهد تأیید آنها را از طریق مبادله یادداشت دیپلماتیک اعلام دارند، لازم الاجراء خواهند شد و جزء لاینک موافقتنامه را تشکیل خواهند داد.

ماده ۲۱ - لازم الاجراء شدن موافقتنامه

این موافقتنامه در سی‌امین روز پس از اینکه طرفهای متعاهد از طریق مجاری دیپلماتیک به یکدیگر اعلام دارند که الزامات تشریفات قانون اساسی مربوط، درمورد این موافقتنامه از جمله پیوست‌های موضوع ماده (۲۰) آن صورت گرفته است، لازم الاجراء خواهد شد.

برای گواهی مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از سوی دولت‌های متبوع خود، به طور مقتضی بدین منظور مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در شهر کاراکاس در تاریخ یازدهم مارس ۲۰۰۵ میلادی مطابق با بیست و یکم اسفند ۱۳۸۳ به وسیله نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت

بیانی

شماره ۴۷۷/۲۱۳۱۹۷
تاریخ ۱۳۸۴/۰۷/۲۲
پوست

جمهوری بولیواری و نزوئلا امضاء گردید. در صورت وجود هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت	جمهوری اسلامی ایران
جمهوری بولیواری و نزوئلا	از طرف دولت

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و بیست و یک ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی
صلی